

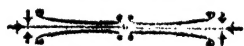
શહુર કંવાલ

૩૬
૫૧૩
શુક્ર હિન્દ.

આર ગુજરાતી હરશોભન

—સમય—

ના તખ્તખુલે રાજમરરા ગાનેકી ઉમદા મદા
કંવાલીએ ધનતેખાબ કરકે નીહાયત સેહત આર
સફાઈકે સાથ છપાઈ ગઈ હંય.

ખનાનેવાલે આર છપાનેવાલે
મુન્શી મોહમ્મદ અબ્દુલ અઝીઝ કુતુબરોશ
પાનકોર નાકા—અહમદાબાદ.

—o—

પહેલી આર. (યે કીતાબ રજીસ્ટર હે) કાપી ૨૦૦૦

હિ. સ. ૧૩૩૬

ઇ. સ. ૧૯૧૮

Printed by Motilal Ganpatram in

The MANHAR Printing Press

Pankor Naka—Ahmedabad.

કીંમત ૦-૨-૦ દો આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
મરાઠુર કવવાલી

ઉર્ફ
માશુકે તિ

કવવાલી કીટીબા

પાસ બીડલાકે સરે બજમ ઉઠા
સર ચડાકર મુજે નઝરેંસે ગીરાતે
બસ ૦ ૧૫ દીદએ તર અશક બહ
છાટ દે દે કે લગી દીલથી બુજહાતે ક્યું હો
આશીકે ચશમ હું એક તીરે નઝર કાફી હય
ક્યું ચડાતે હો કમાં તેગ ઉઠાતે ક્યું હો
મરલી જને દો બે મરતા હું તુમહારે આગે
અબ દુઆઓં કે લીએ હાથ ઉઠાતે ક્યું હો
યહીં કફનાઓ યહીં દફન લી કરદો ચારો
કુએ જનાં સે મેરી નાઅશ ઉઠાતે ક્યું હો
અય નકીરેન મેં મારા હુવા મન્ઝીલકા હું
થક કે લોટા હું અલી મુજકો ઉઠાતે ક્યું હો
મેંને માના તુમહે પરવા નહિં બંદેથી ઝરા
રહતા હું તો મુજે આકે મનાતે ક્યું હો
કુચ્છ મેં મુસાફી તરહ તાલીબે દીદાર નહિં
લનતરાની મુજે હરબાર સુનાતે ક્યું હો
દેકે દીલ એક બુતે બે દર્દકો તુમ અય અનવર
ક્યું અલમ સેહતે હો ચે રંજ ઉઠાતે ક્યું હો

ગુજરાત વિગાપાઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૪૩૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મી.શુકે હિંદ

વિષય ૮૩૬૮ : ૩૨,

શ્રેયર

ખતલાઓ તો ઇલાજ તપે ગમકા કયા કરેં
નાલા કરેં કે આહ કરેં યા બુકા કરેં

કંવાલી નન્નીબાન મુલતાનવાલી.

કહાં જાયેં તેરે બંદે પતા પાયેં કહાં તેરા
તલાશો જીસ્તજીસે કુચ્છ નહિં મીલતા નશાં તેરા
મેરી આંખોને જાણા હો તેરા જલ્વા તો હોં કાફીર
ચેહી દીલ તુજસે વાંકીફ હય ચેહી હય રાઝદાં તેરા
શીકસ્તા દીલકો મેં અપને નીહાયત દોસ્ત રખતાહું
સુના હય જખસે ચે દુટા હુવા દીલ હય મકાં તેરા
ખરાખર હુકમ જરી હય તેરા દુન્યામેં ઉકખામેં
કે હેં દોનોં જહાં તેરે યહાં તેરા વહાં તેરા
ખીયાલોવેહમકા તુજતક ગુઝર હોગયર મુમકીનહય
જીસે કેહતે હેં સખ અર્શે ખરીં હય આસતાં તેરા
કદમ સાખીત રહે રાહે વક્ષમે સખત મુશકીલ હય
ફરીશ્તોં કો દરા દેતા હય યારખ ઇમતેહાં તેરા
હકીકતસે નહિં આગાહ યું કહેનેકો આરીફ હું
કહાં ચે મરતખા મેરા કે હું મેં રાઝદાં તેરા

શ્રેયર

તોડ લાતે હેં દુંદકર એહખાખ
લાખ કાંટામેં ધુલ્તા હો ગુલાખ

કંવાલી બિગ્ગનબાન કાનપુરવાલી

કયા તકલ્લુફકી ઝુરરત પીરે મયખાના હમેં
જમે જમસે હયે સીવા મદ્દીકા પયમાના હમેં

જોશે વેહશતમેં નીકલ જતેહેં જખ હમ સુએ દરત
 દામને સેહરા નઝર આતા હય કાશાના હમેં
 એકદીન મરકર લખે મોઅજઝ નુમા પર ચારકે
 દેખના હય ઉસ્કા અંદાઝે મસીહાના હમેં
 હાએ વઝતે વાપીસીંલી દીલકી દીલહીમેં રહી
 થી અઝલસે હસરતે દીદારે જનાના હમેં
 રોઝ સાઝી દેખ લેતા હય હમેં ભરકર નઝર
 રોઝ મીલતા હય લખાલખ એક પયમાના હમેં
 કયસકા કયા ઝીક ઉસ્કો તો 'અનુ'કા જોશ થા
 આપ અપને મુંહસે ક્યું કેહતે હેં દીવાના હમેં
 શેખો મોમીન જુહસાહેં આસ્તાને પર તેરે
 કાઅબ્બા ઇનરોઝું નઝર આતા હય વિરાના હમેં
 અઝેં મતલબકયા કરેં ક્યુંકર સુનાએહાલે ઝાર
 ટાલ દેતા હય વો ઝાલીમ કેહકે દીવાના હમેં
 અબ્બ મહીનોં લી પતા મીલતા નહિં મદાહકા
 પહેલે તો હઝરત મીલા કરતે થે રોઝાના હમેં

શબ્દ

મહોબ્બત કી નહિં ગેંદે મેં જુ હય
 ઇસી બાઇસ સે ગેંદા ઝદર હય

કબ્વાલી મુશતરીજન કાનપુરવાલી.

લે અય દીલેના કામ મહોબ્બતકા મઝાલે
 ચલ જનસે ઘો હાથ ઝરા ચોટ તો ખાલે
 મેં ચાહું તો પાની મેં અલી આગ લગા હું
 લે જાએં સમન્દરકો બહાકર મેરે નાલે

કુચ્છ ખાત હય ચેલી કે વો ખાતોં મેં ન આજએ
 ઇસ તરહ કહેં હમ તો કલી ખાત ન ટાલે
 ગીરગટ કી તરહ રંગ બદલતા હય બદઅતવાર
 દુશમનને તો કછવેકી તરહ પાઉં નીકાલે
 આએગા તો કયા ઘોલકે પી જાએગા દુશમન
 તુમ દેખો તો હમ લી નહિં કુચ્છ મુંહકે નીવાલે
 હય રસ્મકા દસ્તુર ન દસ્તુર કી કુચ્છ રસ્મ
 સખ કામ હેં ઉસ બઝમકે દુન્યાસે નીરાલે
 અગ્યારસે કલ કીસકી લડાઇથી સરે રાહ
 તુમને તો મેરી જાન ચે જહગડે નહિં પાલે
 કુચ્છ ગયરકો મીલ જાએગા ઇનઆમ વફાકા
 ઉસ શોખને કુચ્છ હમકો ઉડહાએ હેં દુશાલે
 રોતે હેં વો નાતીક કે લીએ બેઠકે પેહરોં
 જો લોગકે ઝીન્દાહેં ઉસે દેખને વાલે

શબ્દ

હમારા કામ સમજના હયા ચારો
 અબ આગે ચાહો તુમ માનો ન માનો

કુચ્છાલી ગોહરજાન બડોદેવાલી.

ચલી હય લોકે ફીર વહેશત સુજે સયરે બીયાબાં કા
 જનું યાદ આએ કયા તલ્લે મેરે-ખારે મુગીલાં કા
 ખુતોં મેંહી તુજે જલ્લા નઝર આએ ખુદાઇકા
 પહોંચ જાએ જો અય કાહીદ તુ કોહના ઝાતે યઝદાંકા
 દીલે પુર દાગસે દીલ અપના બહેલાતા હું વેહશતમેં
 ન જતા હું શુલીસ્તાંકા ન જતા હું બીયાબાં કા

બીયાલે ચાર જળ આતાહય દીલમેં દર્દ કરતા હય
 વો ઇઝા દોસ્ત હું મેં ખ્યારસે રખતા હું મેહમાં કે
 બહાર આઈ જુનુ ઉભરા જો ફીર શોરે સીલાસીલસે
 ઉઠા રખ્યા હય દીવાનોંને સરપર અપને જીન્દાં કે
 ઉઝાદારે મુસીબત તુમ મેરી તુરબતપે દેખોગે
 ધુગાંકે બેકસીકે દર્દ કે હસરતકે અરમાંકે
 ગયા લુત્ફે ખલીશકે સાથ લુત્ફે જીન્દગાની લી
 નીકાલા હાય ઝાલીમ ચારાગરને દીલસે પયકાં કે
 નમુદે સુખ્હે મેહશર હો ન દુન્યામેં કહીં ચારખ
 મેરા દસ્તેજુનું અબ આક કરતા હય ગીરેખાં કે
 બલીગે મસ્તે દીદાર આજ હય મેલા હસીનો કે
 બહારેં દેખીએ ચલ્યે ઝરા સયરે ગુલીસ્તાં કે

શેઝર

અકસ લી આયને મેં ચાર ઘડી બાઅદ આયા
 બડગઢ હદસે સીવા ઓર નઝાકત કયસી

કન્વાલી મોતીજન દેહલીવાલી.

બેહદ મુજે ગમ દેંગે કસરતસે જફા હોગી
 વો જન મેરી લેંગે બદનામ કઝા હોગી
 મેં ઇસ્કા હુવા ખુગર જીન્દા રહુંગા કયુંકર
 તકલીફ કે મીટને પર તકલીફ સીવા હોગી
 મુજકો નરહી કુચ્છલી ઇમ્મીદ પહોંચનેકી
 કીસમત જો રસા હોગી તો આહ રસા હોગી
 કેહદે કોઈ કાતીલસે ચયન આએગા મુશકીલસે
 માંગોંગા જોમેં ઝીલસેં મકબુલ દુઆ હોગી

એહસાન ન લુંગામેં અબ જનહી દુંગામેં
 જીન્દા ને બચુંગામેં તો મેરી દવા હોગી
 મીટ જાએં ચે સબ ધડકે વો કાશ કભી કેહદે
 હમ ઉસ્કો ન જાએંગે ને તુજસે ખતા હોગી
 કાતીલ હેં તેરે ગમઝે ઝાલીમ હેં તેરે અશવે
 આએગા તેરે આગે વો જસ્કી કઝા હોગી
 વો શોખ જહાં હોગા કયસાવો મકાં હોગા
 કુચ્છ ઓર સમા હોગા કુચ્છ ઓર હવા હોગી
 અય તુહ રહા સોદા મુજકો ન હસીનોંકા
 અબ ઝીકે ખુદા હોગા અબ ઝીકે ખુદા હોગી

શેઝર

મેં આઈના તેરા હું તુ મેરા હે આઈના
 મેં તુજકો નજર આઈ તુ મુજકો નઝર આએ

કન્વાલી બીબીજન બડોદેવાલી.

સરઅફરાઝી ઉસે હાસીલ હુધ સારે ઝમાને પર
 અદબસે સર ઝુકાયા જસ્ને તેરે આસ્તાને પર
 પએ તબ્બીહ કાફી હય ઇશારા કુદ ફેહમું કે
 ઉછલ પડતે હેં અસ્પે તેઝર મેહમેઝ ઉઠાને પર
 કીસીકો રીઝ કકીસમતસે ઝીયાદા મીલ નહિં સકતા
 ખુદાને નામ લીખ રખ્યા હય સમઝા દાનેદાનેપર
 બશરકો અપની હર ડોરીશમેં કયુંકર કામયાબી હો
 કે તીર અફગનકે તીર અકસર નહિં લગતે નશાનેપર
 બલાઓંસે નહો મુડબેર સારી મુશકીલેં હલહો
 ન ભુલે નામે હક ઇન્સાં અગર આરામ પાને પર

કહે કયા સામના ઝીસકીસ મુસીખતકાહય ઉલકતમે
હઝારોં સખતીયાં જેહેલીં હે હંમને દીલકે આનેપર
કમાલેફન જે હાસીલ હો તો દુન્યાકયું ન તાઅબે
ઝમાના લોટથા દાઉદકે દીલકશ તરાનેપર
અસર તાઅલીમકા હયવાનકે દીલમેં ભી હોતાહય
યેશામત હય બશરકી જે ન સીખે કુચ્છસીખાનેપર
સખુનફેહમીસખુનગોધસેલીમુશકીલહયઅય સાલીક
મીલે કયા દાદ ના ફેહમોં સે શેઅર અપને સુનાનેપર
શેઅર

જન્હેં ફેરાગ હય આલમમેં હેં વો સરગરદાં
યે દેખો આયના હય મેહરો માહકી ગરદીશ

કવ્વાલી રાહતજન લાહોરવાલી

કાઅબેકી તરફસે જે સીયાહ અથ ઉઝા હય
વો જહુમકે મયખાને પે બરસે તો મઝા હય
લે જઓ મેરી જન તુમ્હીં દીલકો સંભાલો
કાબુમેં હમારે ન રહેગા ન રહા હય
જે તેરી નીગાહોંમેં રહે અય શહે ખુખી
શોખીમેંવો શોખી હય હયામેં વો હયા હય
મીલતે હેં તો એકદીન વો ગલેસે ભી મીલેંગે
અરમાન કોઈ દીલમેં રહેગા ન રહા હય
તદખીરસે તો વસ્લ હય હુશવાર કીસીકા
વો હોકે રહેગા જે મુકદ્દરમેં લીખા હય
ટલતી નહિં દાલેસે બલાએ શબે પુરકત
કમખખતને અચ્છા મેરા વર દેખ લીયા હય

આંખે રહેં પુરનમ સફીતે અધ્ધતો અઝઘા
 તડપા કરે હીલ બર્કકી સુરતતો મઝા હય
 કયું શેખો ખીરેહમનમેં રહા કરતે હેં જહગડે
 પુતખાને મેં હય કોન જો કાઅખે મેં ખુદા હય
 કેહતા હય વો ખે રેહમ ઝખાં કાટકે મેરી
 દેખો યે સઝાએ ગીલએ જોશે જફા હય
 સુરત નઝર આતી નહિં ઉન્કી દમે આખીર
 જીનકે લીયે દમ દેરસે આંખોમેં રૂકા હય
 આંખોમેં તુમહીં ફીરતે હો હરદમ મેરે પ્યારે
 જીસ દીનસે તુમહેં એક નઝર દેખલીયા હય
 કયું અઝમ હુવા તર્કે મહોખખતકા તજમ્મુલ
 સોચો તો યેહી શેવએ અરખાએ વફા હય

શેઅર

આઈના દેખકે હીલ થામ કે વો ખયડ ગએ
 ફીરકહા આહ મુજે કયું યે અદાએ આંધ

કંવાલી પ્યારીજાન અજમેરવાલી.

પેહલુએ ગયરમેં જખ દીન વો સીતમગર કાટે
 જીન્દગી અયશસે કયા આશીકે મુઝતર કાટે
 કોહે ગમકો હે અલમ સરપે ઉઠાએ મેંને
 દીનતો કયા કાટે તેરે હીજમેં પત્થર કાટે
 આજતક જુલ્ફકે ફદેસે રીહાઈ ન હુઈ
 કયદમેં ઝીસ્ત કે દીન હમને તડપકર કાટે
 ઉમ્મલર અયશકી ધજ્યાં જો ગુઝારે કોઈ
 દફઅતન કોહે મુસીખત કો વો કયું કર કાટે

રેહમ કર રેહમ અસીરાને કફસ પર સૈયાદ
 છોડ દે બેહરે ખુદા તુ ઇન્હે બે પર કાટે
 અપની તકદીર કે લીખખેકો ન કાટા ઉસને
 જન દી મુક્તમે ફરહાદને પત્થર કાટે
 જુદમ સૈયાદને કયા કયા ન કીયે ખુલખુલ પર
 બાલ નોચે કલી ઉસ્કે કલી શેહપર કાટે
 લાખદો લાખમે વો તેગ હય અચ્છી કાતીલ
 કતલ ગેહમે જે ગલે કાટે તો ફરફર કાટે
 મેરી તકદીરકી ગરદીશકો ન પહોંચા અરમાં
 લાખ સરપર ફલકે પીરને ચકકર કાટે

શેઅર.

મુસાફીરાને અદમકો ચે કયસી નીંદ આઇ
 કે અયસે સોચે ન જગે જગા જગાકે થકે

કન્વાલી દોઅન્નીજન દેહલીવાલી.

દુન્યાકા કોઇ કામ હુવા મુજસે ન દીંકા
 રખખા તેરી ઉલફતને ચહીંકા ન વહીંકા
 રીઝવાં જસે કેહતા હય ચમન ખુદદે બરીંકા
 દુકડા હય તેરે કુચચે દીલકશાકી ઝમીંકા
 જતા હય નીકલ કર જે તેરે કુચેસે કોઇ
 રેહતા હય વો કમખખત ન દુન્યાકા ન દીંકા
 જતાલી હય લેકર જે ખતે શોકકો કાસીદ
 હો જતા હય અફસોસ વો કમખખત વહીંકા
 આ જાયે જે પેહલુમે ખુતે હુર શમાઇલ
 હાસીલ હો મેરે ધરકો શરફ ખુદદે બરીંકા

હાંભી જો નીકલતી હય કભી મુંહસે કીસીકે
 કર જતી હય વો મેરે લીયે કામ નહીંકા
 આંખોમે ખસેં ધા વો રહેં ખાનચે દીલમેં
 યે ધરભી ઉન્હીંકા હય તો વો ધરભી ઉન્હીંકા
 અય ચ.ખે યે ખુખી તેરે તારોમેં કહાં હય
 માઅશુક તરેહદાર હય હરપુલ ઝમીંકા
 કુચ્છ પુછો સઘદે દીલે નાદાં કીન હાલત
 દીવાના ખના ફીરતા હય દીવાના કહીંકા

શેઅર.

અદમસે આઈ ન ચારાંને રક્તગાંઝી ખખર
 ખખર નહિં વો કહાં જકે કાફીલા ઠયરા

કંવાલી મીસ મુન્વરજાન જયપુરવાલી

દીલમેં રખલું ઇસકો યે અરમાન મેરે દીલકા હય
 વાકઈ કાતીલસે ખાંકા નીમચા કાતીલકા હય
 ઇશકમેં અફસોરા વો અપનાભી અખ અપના નહિં
 ગયરકી તો કયા શીકાયત મુજકો રોના દીલકા હય
 એક નાલા ખીંચકર સખ હાલ ગહીર કર દીયા
 મુખતસર કીતના ફસાના મેરે દરદે દીલકા હય
 વસ્લસે મેહરૂમ હય તદખીરસે ખાલી નહિં
 એક મરઝ દીલકો હમારે સઅઈ લાહાસીલકા હય
 આપને તો ઇશકો મેરે સમજ રખ્યા હય ખેલ
 મેરે દીલસે પુંછીએ જો હાલ મેરે દીલકા હય
 જીસકો દેખો નાલાકશ ફરયાદ ખરલખ હય વહાં
 હશ્રસે મીલતા હુવા હંગામા ઉસ મેહફીલકા હય

હાથમેં તસખીહ હય ઝુન્નાર હય ખાલાયે દોશ
 સુદહ કલ મુસલક હમારે હઝરતે બેદીલકા હય
 શેઅર. °

ઝહીરકી આંખસે ન તમાશા કરે કોઈ
 હો દેખના તો દીદગ્ય ખીના કરે કોઈ

કન્વાલી મુન્નાબન આગ્રેવાલી

ચયન પાગ્યે મુખતીલાગ્યે ગમ ઝરા દોચાર દીન
 ગર જક્ષ દસ ખીસ દીન હોતો વક્ષ દો ચાર દીન
 સખ આતે આતે આખીર સખ આહી જાગ્યા
 મુજકો રોગ્યેગે મેરે જહલે ઉઝા દો ચાર દીન
 બચઠ જાગ્યા મેરા દીલ આપ હીંમત હારકર
 ચાર રેહને દીજીએ મેહવે અદા દોચાર દીન
 ચાર છે દસ ખીસ દીનમેં બે તકલુફ હો ગગ્યે
 પેશતર ઉનકો રહી મુજસે હયા દોચાર દીન
 એક રોઝ ઉન્કો દીયાથા મેંને પયગામે વીસાલ
 ઈસ ખતાપર વો રહે મુજસે ખક્ષ દો ચાર દીન
 આપ આગ્યે હેં તો અબ કયા હય ઇરાદા આપકા
 આઠ દસ દીન મેરે ઘર રહયેગા યા દોચાર દીન
 ઉમ્મલર નીલ જય ઉલકતકી ચેહી તઅરીફ હય
 ઇશક કિયા દોચાર દીનકા પયાર કયા દોચાર દીન
 બચ ગગ્યે હમ આજ મીટનેસે તો કલ મીટ જાગ્યે
 કુગ્યે જનાં મેંહેં મીસ્લે નકશે પા દોચાર દીન
 નુહ તુમસે ઉમ્મલર તો કયા નીલાયા જયગા
 નીલ નહિં સકતા તુમહારા ઇત્તેકા દોચાર દીન

શેઅર.

ખયઠે હેં હમ તસબુરે જના કીયે હુવે
 દાગોંસે અપને દીલકો ગુલીસ્તાં કીયે હુવે
 કંવાલી મીસ ખંદીજન ખુંદીવાલી.
 દારે જમે એયશ એ પીરે મુંગાં ચારોંમેં હય
 શાદીયાં હેં રોઝ મરરાહ ઈદ મય ખ્વારોંમેં હય
 કુચ્છ ન પુછો દોસ્તો હાલ ઇસ દીલે બેતાબકા
 ઇન દીનોં ચેલી કીસીકે નાઝ ખરદારોંમેં હય
 એક ઝમાના ચરમે મુસા ખન ગયા હય અય હસી
 અદલા અદલા કયા તજદલી તેરે રૂખસારોંમેં હય
 જીસ કંદર ચાહો કરો તુમ નાઝે બેજ ગમ નહિં
 આશીક શયદા તુમહારે નાઝ ખરદારોંમેં હય
 લેકે દીલ શીરીં ઝખાનીસે વો કરતા હય ઝલીલ
 જીસકો સખ બોલા સમજતે હેં વો હુશયારોંમેં હય
 કેહતા હય દીખલાકે અપના કંદહે મોઝું નાઝસે
 સર્વે ગુલશનલી હમારે કંફશ ખરદારોંમેં હય
 યા ખુદા હુરાને જન્નતકો મેં લેકર કયા કંફ
 ચે દીલે શયદા તો ખસ તેરે તલખગારોંમેં હય
 મલ રહે હેં હજરતે ઇસા કંફે અફસોસ આજ
 જાં બલખ કોઈ મગર ઊસ લખકે ખીમારોંમેં હય
 ગયર મુમઝીન હય મસીહાસે શક્ દીલકી-રશીદ
 હાં મગર મુમઝીન હય ઊસસે જીસકે ખીમારોં મેં હય

શેઅર

જો ઉઠે તો ખશ ઉઠે જો ખયઠે તો ખશ ખયઠે
 લગાયા જીકો અપને રોગ જખસે દીલ લગા ખયઠે

કળવાલી મીસ અનવરજન ટાંકવાલી

જખ વો રૂંકે તો કહા લેકે બલાયેં મેંને
 બખશ દો બેહરે ખુદા-કીં ને ખતાયેં મેંને
 સુયે કીખ્તા કલી દેખીં ને ઘટાયેં મેંને
 દરે મયખાને પે દીં જાકે સદાયેં મેંને
 ફીર ન કાબુમેં રહા યે દીસે નાદાં અપના
 દેખલીં જખ કીસી કમસીન કી અદાયેં મેંને
 કાઠ ઇસ ઇશક મહોબ્બતકે ન ફંદમેં ફંસે
 દીલ ઉન્હેં દેકે બહોત પાઠ સજાયેં મેંને
 કમસીની આપકી અચ્છી થી જવાનીસે મુજે
 નાહક અદલાહસે માંગીથીં દુઆયેં મેંને
 હર અદાપર તેરી હો જતા હય દીલ લોટ મેરા
 કલી દેખીં ન સુનીં અયસી અદાયેં મેંને
 હો મહોબ્બતકા પુરા ઇસકી બદાલત ફાઠક
 કયસી ઝેલીં હેં જફાયેંપે જફાયેં મેંને

શબ્દ

સુરાગ ઉમ્ર ગુઝીરતાકા હુંદીયે ગર ઝાક
 તમામ ઉમ્ર ગુઝર જાયે જસ્તજુ કરતે

કળવાલી ખ્યારેસાહબ કળવાલ કલકત્તેવાલે

હુસ્ને મુતલકકા અઝલકે દીનસે મેં દીવાના થા
 લામકાં કેહતે હેં જસકો વો મેરા કાશાના થા
 દીલા હાકીમ જનકા માલીક ગમે જનાના થા
 મેહમાં જસકો મેં સમજ થા વો સાહીબ ખાના થા

શુક સદ શુક ઇસ હસીકે નુરસે રોશન હય દીલ
 શમ્ય રૂખપર હસ્કે જીવરીસે અમીં પરવાના થા
 કયા હુવા ઇનકાર અગર ઇસરાર મુસાપર હુવા
 ચે કમાલે શોક થા વો નાજે માઅશુકાના થા
 દાર પર ચડ કર અનલહક જો કહા મનસુરને
 વો લી એક તેરા કરીશમા હીમ્મતે મરદાના થા
 હમ ગલત ફેહમીસે સમજે કતલ કરનેકો ઇતાબ
 ચોર વહાં એક છોડ થી એક નાજે માઅશુકાના થા
 આઝમા દેખા ઇસે સો ખાર હમને અય અમીર
 આશના સે આશના બેગાનેસે બેગાના થા

શેઅર

જસપર મીટે હુવે હો વો દો દીન બહાર હય
 બે એતેખાર હસ્તીએ નાપાઇદાર હય

કવ્વાલી ઇદનજાન સુરતવાલી

જન્નતમેં સીધી જાએગી ઉમ્મત રસુલકી
 છોડેગી બખશવાકે શકાયત રસુલકી
 કુરબાનહેં નીસારહેં જસપર હઝાર દીલ
 જસ દીલમેં જલ્વાગર હો મહોબ્બત રસુલકી
 ગુમરાહ ઉસકો કોઈ કરે-કયા મજલ હય
 વો જસકી રેહનુમા હો હીદાયત રસુલકી
 ઇસ ફકર પર ફકીર ન દરસે કોઈ ફીરા
 મશહુર હય જહાંમેં સખાવત રસુલકી
 સખ અમ્બીયા હેં આપ રીસાલત મઆબ હેં
 તસલીમ કી હય સખને રીસાલત રસુલકી

ખયરલ બશરકે સદકેમેં ખયરલ ઉમમ હુધ
કુરબાન હો રસુલ પે ઉમ્મત રસુલકી
વો ખુશ નસીબ હય જસે અય યાદ હો નસીબ
દીદારે કીધીયાકા-ઝીયારત રસુલકી

શેઝર

અગર સુએ મદીના લેચલે દીવાના પન અપના
બનાએંગે બીયાબાને મોહમ્મદકો વતન અપના

કંવાલી છમનીજન સુરતવાલી

મસકન હય દીલ તજલ્લીએ હુસ્ને કદીમ કા
સીના મેરા જવાબ હય અર્શે અઝીમ કા
ઘન્સાંકી કયા મજલ કે દેખે વો ગુરે પાક
સબપર અયાં હય હાલ જનાબે કદીમકા
પયદા કીયા હય ઉમ્મતે ખયરલ અનામમેં
મશકુર હું મેં દીલસે ખુદાએ કરીમકા
લુત્ફે અમીમ તેરા અગર રાહબર ન હો
ગુન્યોંકો કબ ખીલા સડે જહોંકા નસીમકા
બરસોં જલાહું આતશે ઈશકે હબીબમેં
કયા ખાક અબ જલાએગા શોઅલા જહીમકા
હદસે ફુઝું હેં મેરે મુઆસી તો કયા હુવા
પદલા ગીરાં હય રેહમતે રખે કરીમકા
હામી નહિં હય મુજકો કીસી શેઅકી એહતીયાજ
સબ કુચ્છ દીયા હુવા હય ખુદાએ કરીમકા

શેઝર

જો ચમનસે ગુઝરે તુ અય સબા તો યે કેહના
બુલબુલે ઝારસે

કે. ખીઝાંકે દીનલી . કરીબ હેં ન લગાના દીલકો
બહારસે

કંવાલી દુર્ગાજન લાહોરવાલી

શહા બંદા નવાઝા હમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
ગરીબોં કે હો તુમ હમદમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
મહે બુજેં વિલાયત આફતાબે શોકતો હશમત
અનીસો રેહખરે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
નેરી સરકારમેં દસ્તુર હય મેહમાં નવાઝીકા
મુસાફીર પરવરે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
ઇલાજે ઝખમે દીલ રીશાં દવાએ દર્દે દરવીશાં
મસીહાએ દીલે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
તુમહારે જાં નિસારોં કા કલેજ મુંહકો આતા હય
લગર મેં દર્દે હય પયહમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
તમન્નાએ નવાઝીશ બેકસોંકો ખીંચ લાઇ હય
નેરે દરપર પડે હેં હમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
મદદ અય . કાફીલા સાલાર વકતે દસ્તગીરી હય
હુદા જતા હય એક આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
અધેરી ગોર હોગી વાં હમારા કોન હામી હય
હબીબે સૈયદે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
વફા લી મુલતજી હય આપકે ઉમ્મીદ વારોંમેં
નીગાહ ફયઝસે એકદમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના

શેઝર

હમતો તરસેં જમાલકો તેરે

દેખે આઇના હમ બદમ સુરત

કન્વાલી હમીદાબાન મેરઠવાલી

દર્દકો રોકું કે નાલો કો મેં આખીર કયા કરું
કામ દો અય બેકસી કયું કર તને તનહા કરું
કેહતી હય રફતાર તેરી ઉઠતે જોખનસે તેરે
તુ અગર ફીત્ને ઉઠાએ હશ્રમેં ખરપા કરું
અખ ન છોડો ગાલયાં ખીલવતમેં દે લેના હઝાર
તુમ પકડ લેના ઝખાં ઉસવકત અગર શીકવા કરું
પાહી હું તુજકો તેરે નકશે કફે પાકી કસમ
ગયર કે ઘર તક ન છોડું મેં અગર પીછા કરું
તુજકો જતા દેખ કર સખ દેખને વાલો હસેં
સુખહ અયસા અય શબે ગખ મુંહ તેરા કાલા કરું
ખખત દુશમન ગયર દુશમન આસ્માં દુશમન મેરા
યા ઇલાહી જનકો કીસ કીસકીમેં રોયા કરું
મેં ઉઠાઉં ગમ તુમહારે તુમ સુનો હાલત મેરી
તુમ લી હીલ પયદા કરો મેં લી જગર પયદા કરું
અયનસે સોએ વહાં તુ પેહલુએ અગયારમેં
ખિસ્તરે ગમપર યહાં મેં રાત ભર લોટો કરું
રોઝે મંહશર કેહ રહી હય આસ્તીં કાતીલકી સાફ
ખુંહય જખ માંજુદ ફીર કયું ખુનકા દાઅવા કરું
આશીકો માઅશુક હોનેકા મઝા ઉસ વકત હય
તુ મેરા આહા કરે ઓર મેં તેરા કહેના કરું
હીલમેં આ બેઠેં અગર મેરે યે કાફીર અય હમીદ
કાઅબેમેં રખકર ખુતોંકી મુરતેં પુખ કરું

શેઅર.

અસર ન આહકા જખતક હો તફ ન સાનીફેપર
તો વોહ નીગાહ કરે કીસ્કી જાં ફીશાની પર

કંવાલી અખખાસીજન મુલતાનવાલી

મુજે ફરેખે વફા દે કે હમ મેં લાના થા
 યે એક ચાલ થી ઉનકી યે એક બહાના થા
 ન દર્દ થા ન ખલીશથી ન તલમલાના થા
 કીસીકી ચાહ ન થી વોલી કયા ઝમાના થા
 ખુલી ને આંખ તો સૈયાદકે કફરામેં ખુલી
 ન ખાગથા ન ચમનથા ન આશીયાના થા
 મેરે નસીબમેં થી મોત ઇસ બહાને સે
 કીસીકા ઇશક મેરી મોતકા બહાનાથા
 ખખર કીસે થી કે ઝાનુસે સર હટા દોગે
 હમીસે ચુક હુઈ આપ મેં ન આના થા
 હઝાર રંજ હેં અખ યે લી એક ઝમાના હય
 કોઈ મલાલ ન થા વો લી એક ઝમાના થા
 ખ્યામખર કહીં રસ્તેહીસે ન લોટ આયે
 તુજે લી અય દીલે બેતાબ સાથ જનાથા
 ભલા રૂઝીબસે હમ હાલે દર્દે દીલ કેહતે
 ગરઝ યેથી કે ઉન્હેં ઇસ તરહ સુનાના થા
 સુના કીયા કોઈ ખીલવતમેં રાતભર અય હીજ
 અજબ તરાહકા દીલકશ મેરા ફસાના થા

શેઅર.

ઇસ નઝાકત મેં કરે કયા કોઈ ઉન્સે ફર્યાદ
 ગુન્યે ચીટખે તો કહા સરમેં ધમક હોતી હય

કંવાલી મીસમખારીકજન અલીગઢવાલી.

હમ ને રૂખસારે મુહમ્મદકી સના કરતે હેં
 મુકે જબરીલ અમીં ચુમલીયા કરતે હેં

યા મુહમ્મદ તેરે દીદાર કે અરમાં મુજકો
 દીનખદીન ઓર બી બેચેન કીયા કરતે હેં
 યા ઇલાહી મેરી ઉમ્મતકી રીહાઈ કરદે
 રાતદીન સરવરે ગ્લાલમ ચે દુઆ કરતે હેં
 મેં તો કયા જનનોખશર હુરો મલાઈક સારે
 જનો દીલના મેં મુહમ્મદયે ફીદા કરતે હેં
 યા ઇલાહી યું કાઈ ગેબસે આ કરકે હદે
 યાદ આમીલ તુજે મેહબુબે ખુદા કરતે હેં
 પુછેં મરકદ મેં ફરીસ્તે તો ચે કેહનાં આમીલ
 મુજકો મદદા હે શહેદીન કહા કરતે હેં

શેઅર

દીલ ફીદાયે મુસતુફા હે જાં ફીદાયે મુસતુફા
 દાનોં આંખેં હેં મેરી મે હવે લીકાયે મુસતુફા
 કંવાલી મુશતરીજાન કાનપુરવાલી.

ચીનો અરખ હમારા હિંદોસ્તાં હમારા
 મુસ્લીમ હેં હમ વતન હે સારા જહાં હમારા
 દુન્યાકે ખુત કદમેં પહેલા વોહ વર હમારા
 હમ ઉસ્કે પાસ્ખાં હેં વો પાસ્ખાં હમારા
 તેગોકે સાયેમેં હમ પલકર જવાં હુવે હેં
 ખંજર હીલાલકા હે કોમી નશાં હમારા
 ખાતીલસે દખનેવાલે અય આસ્માં નહિ હમ
 સો ખાર કર ચુકા હે તુ ઇમતેહાં હમારા
 તોહીદકી અમાનત સીનોમિં હે હમારે
 આસાં નહિં મીટાના નામો નશાં હમારા
 અયે અરજે પાક તેરી હુરમતપે કટ મરે હમ
 હય ખું તેરી રગોંમેં અખ તક રવાં હમારા

મગરીબકી વાદીયોંમેં ગુંજ અઝાં હમારી
 રૂક્તા ન થા કીસીસે સેલે રવાં હમારા
 સાલારે કારવાં હે મીરે હીજઝ અપના
 ઇસ નામસે હે બાકી આરામ જાં હમારા
 ઇકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગોયા
 હોતા હે જદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા

કન્વાલી મોતીજન દહેલવી

ગયેતોં હેં મેરે ખેલુસે અબ વો બદગુમાં હોકર
 મેરા ઝીમ્માં હેં દોડે આઈગે ખુદ મેહરમાં હોકર
 બુરા હો ઇસ જવાનીકા બનાયા જસને દીવાના
 કીસીકે ઇશકમેં હમ ખાક ઉડાતે કયું જવાં હોકર
 મેરેહી દીલમેં રેહના ઓર કેહના નહનો અકરબલી
 મેરી આંખોમેં ફીરના ઓર મુજસેહી નીહાં હોકર
 ગઝબ હી હોગયા કયું ઝીક આયા હુરકા લખપર
 વો ખાકર તેરા ગુસ્સેમેં ગયેહેં બદગુમાં હોકર
 નીકલને દુંગામેં-તીરે નઝરકો ઉન્કે-કયું દીલસે
 રહેં આરામસે આગ્ય હેં જો યે મેહમાં હોકર
 યે મેરી આરઝુએ રોઈગી રાખ ખુનકે આંસુ
 જો મેરે હલકપર ખંજર રૂકા ઉન્કાં રવાં હોકર
 હમારે ખીરમને દીલપર ગીરાતેહો યે કયું બીજકી
 તુમ અપની બઝમમેં નાહક ઉદુસે હમ ઝખાં હોકર
 પરેશાં કરદીયા હે એક બુતે કાફીરકી ઉદ્દતને
 અદમસે હુંઠને આગ્યેહેં દુન્યા તક રવાં હોકર
 ખુદાને કર દીયા ઉસ ફીત્ના કામતકો કયામતકા
 ચેહી દીનહેં કયામત હાયગા અબ વો જવાં હોકર
 કીયાથા કસ્દ મેંને આપકી મેહફીલમેં આનેકા -

મુજે ડાંઢા મુજે ઝીડકા ઉદુને પાસખાં હોકર
 તુમારાહી જીગરહે યે તુમારાહી કલેજહે
 ઉઠાના ખાર ઉદ્.કતકા તમસ્સુમ નાતવાં હોકર
 શબ્દ

છુટ જય કીસીસે ન મુલાકાત કીસીકી
 અલ્લાહ ખીગાહે ન ખની ખાત કીસીકી

કન્વાલી મીસ હીરા ખમખઈવાલી

જલનાં વાઈઝકો હે ઝેખા નહિં મય ખવારોં પર
 રેહમતેં દેખકે ખાલીકકી ગુનેહગારોં પર
 એક ભખુકેકા મુજે ધ્યાન ને આ જતા હય
 હીજર મેં લોટતાહું શોકસે અંગારોં પર
 હમને ગુલખાય ને સીનેપે કીસી ગુલરૂકે
 ફેક લે જાયેગે કુછ દીનમે યે ગુલઝારોં પર
 અય ફલક ખેરતોહે ઝુલ્મકો રખા હે રવા
 નેસીતમહે તેરા વો હમસેહી બેચારોં પર
 વેહમ બોસેકા ને આ જતાહં એક ગુલરૂકે
 નીલ આ જતે હેં ઉસ પુલસે રખસારોં પર
 ખીંચ ગયા નકશા કીસી પરદાનશીંકા દીલમે
 દેખા જખ હુસ્ન યે દુનીઆં કે તરેહદારોં પર
 કીસતરેહ ફીરહો ભલા નખલે તમનનાં સરસખઝ
 એસ પડજતીહો જખવસ્લ કેઈ કરારોં પર
 ખીકે મય ગીરતેહેં કદમોંપે તેરે અય સાકી
 ફેક રખતેહેં યે મયકશ તેરે હુશયારોં પર
 ઝેહમતેં લેતેહો કયું સરપે અખસ અપને અઝીઝ
 હરફ ગીરીને કીયા કરતે હો અશઆરોં પર

શ્રેયર.

સખલે ગ્રાહીદે નાદેહમ ન મય.ખવારોંકા

ખ.ખશનેવાલાભી દેખાહે ગુનેહગારોંકા

ગઝલે અઝીઝ.

જુસતજુમેં તેરી ગુમ હોકે કીધર તક પોંહયે,
 હમકો અપની ન ખખર હોકે કીધર તક પોંહયે;
 તુજસે મીલનાં થા જો અય સાકીયે ઇરફાં હમકો
 ગીરતે પડતે તેરે મયખાને કે દર તક પોંહયે;
 હુતફ તો જખ થા કે ખુલખુલકે પડેં પાઉં પર,
 ખાક પહોંચે તેરે ગેસુ જો કમર તક પોંહયે;
 તેરી ઉલફતમેં નહીં હોકે હુવે જો ઇસ ખાત,
 ગેરમુમકીન હે ઉનેહ કોઇ ઝરરા તક પોંહયે;
 દેખનેકો તુજેહ હીવારે અનાંસીર તોડી,
 ખુદકો જખ ખોયા તો ફીર હમ તેરે દરતક પોંહયે;
 નહનોં અકરખભી કહે ઓર છીપે ભી હમસે
 દેખનેવાલેકી કયા ખાક નઝર તક પોંહયે,
 હે નઝર વો જો રહે હીલમેં મેરે ખરસોં તક,
 હે વોહી તીર જો રેહ રેહકે જગર તક પોંહયે;
 જમ તવહીદ કા વો દેદે હમેં અય સાકી
 યે નહો હોશ કહાં આયે કીધર તક પોંહયે;
 હે અસર વો જો રહે બાબે ઇજબતપે અઝીઝ
 વો હુઆ ખુખ હે જો બાબે અસર તક પોંહયે.

 તમામ શુદ્ધ.

ઈધરલી-તો દેખીયે

ગઝલયાત.

કિસ્સેબાત.

હસીનોંકી જાન ઉર્દે સુરીયુકા	તિલરમે હોશરૂખા જલ્દ	
ધમાન હિ. પહેલા	અવ્વલ	
„ „ દુસરા	અલેશ લેલા	
„ „ તીસરા	અરેખીયન નાઈટસ	
„ „ ચોથા	હાતિમતાંઈ	
હસીનોંકી નાજ	દાસ્તાને અમીર દમજન	
પડકતા કવ્વાલ.	તોતા કહાની	૦-૮-૦
બહારે જાશિન.	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
ગરમે ખાન.	મુનતખિયે નશર	૦-૧૦-૦
ખજનએ મારજત.	ખીખી મરયમ	૦-૨-૦
એક લાખ રૂપયકા	રોશનમિયાં રમસુદા	૦-૨-૦
એક શેર.	શાહેજલાં શાદપરી	૦-૨-૦
બહારે કવ્વાલ.	જેતુન મોદમદ હનીશ	૦-૨-૦
ગુનચએ બુલબુલ.	અહાર દરવેશ	૦-૬-૦
મજમુએ કવ્વાલી.	પ્રસાને અબ્બાસ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ.	મલેક મોદમદ	૦-૬-૦
નયબહાર કવ્વાલી	જંગનામા દજરતઅલી	૦-૫-૦
પદારિસ્તાન.	જંગનામા મદમદ હનીશ	૦-૮-૦
હદિયતુલ મુસલ્માનીન.	જંગનાનાઈમામ હુસેન	૦-૬-૦
જવાહર હિન્દી.	મેઝરાબનામા	૦-૨-૦
ગુરનામા.	ખુશમુરત બલા	૦-૪-૦
મકરાત નામા.	અલાકિદીન	૦-૪-૦
તરકીખુસ સલાન.	બી ખીખી સલામ	૦-૨-૦
આશકે બુલ બુલ	યુસુફ જુલેખાં	૦-૮-૦
દીલફરેખ કવ્વાલ	યુસુફ સાના	૦-૫-૦
ગજલયને હકાતી	બકાવલી	૦-૮-૦
કરીયાદે બુલબુલ	તમીમ અંસારી	૦-૨-૦
આશકે કવ્વાલ		૦-૨-૦

કીતાબ મીલનેકા પતા—

બુકસેલર શરફઅલી કીકાભાઈ.

રીવીરોડ—અમદાવાદ.

